

за него одръ, и тръпезж, и сѣдалище, и свѣтлникъ, за да свраща тамъ, когато дохожда при насъ. И единъ день дойде тамъ, и свѣрихъ въ горницѣхъ-тѣхъ, та спа тамъ. И рече на Гіезія слугѣхъ-тѣхъ си: 31 Пovyкай тѣзи Сунамкж. И повыка ѡхъ: 32 и ты застанѣхъ прѣдъ него. И рече му: Речи ѡ сега: Ето, ты зѣ всички тѣзи грѣхъ за насъ: що да ти направишь? имашъ ли нѣщо да речешъ на царя, или на военачалника? А ты отговори: Азъ живѣхъ 33 между людѣ-тѣхъ си. И рече: Що да направимъ за неѣхъ? А Гіезій отговори: Наистинѣхъ ты нѣма чадъ, а мжжъ ѡ е 34 старъ. И рече: Пovyкай ѡхъ. И когато ѡхъ 35 повыка, ты застанѣхъ при врата-та. И Елисей рече: До годинѣхъ ѡвъ това врѣме ще имашъ сынъ въ обятія-та си. А ты рече: Не, господине мой, человекъ Божій, 36 не лъжи рабѣхъ-тѣхъ си. И жена-та зачнѣхъ, и роди сынъ до годинѣхъ-тѣхъ си онова врѣме което ѡ рече Елисей. 37 И когато порастнѣхъ дѣте-то, излѣзе въ единъ день кѣмъ бащѣхъ си, при жетвари-тѣхъ. И рече на бащѣхъ си: Глава-та ми, глава-та ми! А той рече на момче-то: 38 Занесъ го при майкѣхъ му. И зѣ го, та го занесе при майкѣхъ му, и сѣдѣ на колѣна-та ѡ до пладне, и умрѣ. И възлѣзе та го тури да лѣжи на одръ-тѣхъ на Божій-тѣхъ человекѣхъ, и затвори го, и излѣзе. И по- 39 выка мжжѣхъ си, и рече: Проводи ми, мо-лѣхъ, одного отъ момчета-та, и еднѣхъ отъ ослицы-тѣхъ, за да тичамъ при Божій-тѣхъ человекѣхъ, и да ся върнѣхъ. А той рече: 40 Защо отивашъ ты днесъ при него? не е новъ мѣсець, нито сѣбботѣхъ. А ты рече: 41 Миръ. Тогазъ осѣдла ослицѣхъ-тѣхъ, и рече на рабѣхъ-тѣхъ си: Върви, и напрудуй: не забавяй поради мене караніе-то освѣнъ 42 ако ти заповѣдамъ. И търнѣхъ та отиде при Божій-тѣхъ человекѣхъ ѡвъ горѣхъ-тѣхъ Кармилъ. И като ѡхъ видѣ Божій-тѣхъ человекѣхъ отъ далечъ, рече на Гіезія слугѣхъ-тѣхъ си: 43 Ето оная Сунамка! Сега прочее, тичай да ѡхъ посрѣщнешъ: и речи ѡ: Добръ ли си? Добръ ли е мжжъ ти? Добръ ли е 44 дѣте-то? А ты рече: Добръ. А когато дойде при Божій-тѣхъ человекѣхъ въ горѣхъ-тѣхъ, хванѣхъ ся за нозѣхъ-тѣхъ му: а Гіезій ся приближи за да ѡхъ оттегли. Но человекѣхъ-тѣхъ Божій рече: Остави ѡхъ: защото ду- 45 ша-та ѡ е прѣогорчена въ неѣхъ: и Господъ скры тѣхъ отъ мене, и не ми яви, А ты рече: Да ли искахъ сынъ отъ господаря 46 си? ѡ не рѣкохъ ли: Не мя лъжи? Тогазъ рече на Гіезія: ѡ Прѣпаша чрѣсла-та си и земли тоягѣхъ-тѣхъ ми въ рѣкѣхъ, та

иди: ако срѣщнешъ человекѣхъ, да го не поздравяшь: и ако ты поздрави нѣкой, да му не отговоришь: и ѡ тури тоягѣхъ-тѣхъ ми вързъ лице-то на дѣте-то. А майка-та на дѣте-то рече: ѡ Живъ Господъ, и жива 30 душа-та ти, не щѣ да ты оставѣхъ. И станѣхъ та отиде вслѣдъ неѣхъ. А Гіезій отиде прѣдъ тѣхъ, и тури тоягѣхъ-тѣхъ вързъ ли- 31 це-то на дѣте-то; но ни гласѣхъ, нито слушаніе. За това ся върнѣхъ да го посрѣщне, и му извѣсти, и рече: ѡ Не ся събуди дѣ- 32 те-то. И когато влѣзе Елисей въ домѣхъ-тѣхъ, ето дѣте-то мъртво, положено на одръ-тѣхъ му. ѡ Влѣзе прочее, та затвори 33 врата-та слѣдъ тѣхъ си двамина-та и ѡпо- 34 моли ся Господу. И възлѣзе, та лѣгнѣхъ вързъ дѣте-то, и тури уста-та си вързъ уста-та му, и очи-тѣхъ си вързъ очи-тѣхъ му, и рѣцѣхъ-тѣхъ си вързъ рѣцѣхъ-тѣхъ му: и ѡпро- 35 стрѣхъ ся вързъ него: и стопли ся плѣть-та на дѣте-то. Послѣ ся оттегли, та ходѣше 36 въ домѣхъ-тѣхъ кога тугъ и кога тамъ: и въз-лѣзе пакъ, та ѡ ся прострѣхъ вързъ него: и 37 дѣте-то кыхнѣхъ до седмѣхъ пѣти, и отвори дѣте-то очи-тѣхъ си. Тогазъ выкнѣхъ Гіезія, и рече: Пovyкай тѣзи Сунамкж. И по- 38 выка ѡхъ: и когато влѣзе при него, рече ѡ: Земи сына си. И ты влѣзе, и паднѣхъ на нозѣхъ-тѣхъ му, та ся поклонѣхъ до земѣхъ- 39 тѣхъ, и ѡ дигнѣхъ сына си, та излѣзе. А Елисей ся върнѣхъ ѡвъ Галгалъ: и ѡ имаше гладъ въ земѣхъ-тѣхъ: и сынове-тѣхъ на пророцы-тѣхъ ѡсѣдѣхъхъ прѣдъ него: и рече на слугѣхъ-тѣхъ си: Тури голѣмѣхъ-тѣхъ котелъ, та свари вариво за сынове-тѣхъ на пророцы-тѣхъ. И излѣзе единъ на поле-то за да набере зеленице, и намѣри диво 40 растеніе, и набра отъ него дивы тыквич-кы та напѣлни дрѣхѣхъ-тѣхъ си, и като ся върнѣхъ срѣза ги въ котелъ-тѣхъ на вариво- 41 то, понеже не ги познахъ. Послѣ насы-пахъ на человекѣхъ-тѣхъ да ядѣхъ: и като ядохъ отъ вариво-то, извыкахъ, и реко-хъ: Человекъ Божій, ѡ смъртъ има въ ко- 42 тель-тѣхъ. И не могахъ да ядѣхъ. А той рече: Донесете брашно. И ѡхъхъри го въ котелъ-тѣхъ. Сетѣхъ рече: Сыпи на людѣхъ-тѣхъ, да ядѣхъ. И ѡ имаше нищо лошо въ котелъ-тѣхъ. 43 И дойде единъ человекѣхъ отъ ѡ Ваалса-лѣхъ ѡхъ донесе на Божій-тѣхъ человекѣхъ хлѣбъ отъ начаткы-тѣхъ, двадесетъ ечимѣ-ны хлѣба, и прѣсены класове жито, въ вртѣще-то си. И рече: Дай на людѣхъ-тѣхъ да ядѣхъ. И слуга-та му рече: ѡ Що? да турѣхъ ли това прѣдъ ето человекѣхъ? А 44 той рече: Дай на людѣхъ-тѣхъ, да ядѣхъ; за-щото така говори Господъ: ѡ Ще ядѣхъ,

д Быт. 18; 10, 14.

е Ст. 28.

ж Гл. 2; 25.

з Ст. 16.

и 3 Цар. 18; 46. Гл. 9; 1.

й Лук. 10; 4.

к Виж. Исх. 7; 19. 14; 16. Гл.

2; 8, 14. Дян. 19; 12.

л Гл. 2; 2.

м Иоан. 11; 11.

н Ст. 4. Мат. 6; 6.

о 3 Цар. 17; 20.

п 3 Цар. 17; 21. Дян. 20; 10.

р 3 Цар. 17; 21.

с Гл. 8; 1. 5.

т 3 Цар. 17; 23. Евр. 11; 35.

у Гл. 2; 1.

ф Гл. 8; 1.

х Гл. 2; 3. Лук. 10; 39. Дян.

22; 3.

ц Нех. 10; 17.

ч Виж. Исх. 15; 25. Гл. 2; 21.

5; 10. Иоан. 9; 6.

ш 1 Цар. 9; 4.

щ 1 Цар. 9; 7. 1 Кор. 9; 11.

Гах. 6; 6.

з Лук. 9; 13. Иоан. 6; 9.

ы Лук. 9; 17. Иоан. 6; 11.